

ř. s. v doslovu zákona čís. 23/1928 sb. z. a n. jest nepatřičný, poněvadž citovaný předpis mluví výslovně jen o právních účincích soukromoprávních.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu žalobce.

D ů v o d y:

Žalobce stěžuje si na usnesení rekursního soudu, pokud bylo vyhověno rekursu žalované a zamítnut byl jeho návrh, by poznámka žaloby byla povolena v pořadí poznámky povolené krajským soudem civilním v Praze pod Ck VIII 317/31, a odvolává se na ustanovení čl. II čís. 4 zákona čís. 23/1928, kterým byl doplněn § 232 c. ř. s. ustanovením, že, byla-li žaloba soudem odmítnuta pro nepřislušnost soudu, trvají soukromoprávní účinky spojené s podáním žaloby, byla-li žaloba znovu podána u příslušného soudu do třiceti dnů od právní moci usnesení. Knihovní poznámka žaloby, o niž tu jde, byla povolena ve smyslu ustanovení § 59 knih. zákona a účinkem této poznámky jest podle § 60 knih. zákona jen, že poznámka způsobí, že výpověď nebo žaloba má účinek i proti každému pozdějšímu vlastníku zástavy a že zejména exekuce může býti vedena na nemovitost danou do zástavy podle právoplatného nálezu vydaného o poznamenané žalobě nebo smíru způsobilého k exekuci přímo proti každému vlastníku této nemovitosti. Tento předpis knihovního zákona nebyl dotčen ustanovením exekučního řádu (čl. XIII. čís. 7 uvoz. zákona k exek. řádu). Poněvadž pak podle ustanovení § 60 knih. zák. a podle toho, co sám žalobce k odůvodnění svého nároku uvedl při knihovní poznámce, o kterou tu jde, nemá význam pořadí, v kterém byla poznámka učiněna, nemá návrh na povolení poznámky v pořadí poznámky dříve povolené pod Ck VIII 317/31 žádného praktického významu, nejde tu tedy o soukromoprávní účinek spojený s podáním žaloby, a proto nedopadá ani ustanovení zákona čís. 23/1928 a návrh žalobcův v tomto směru jako bezdůvodný správně rekursním soudem byl zamítnut.

Čís. 12194.

Pojišťovací smlouva.

Ustanovení všeobecných pojišťovacích podmínek, že, »nepřivede-li se nárok na (první) premii u soudu k platnosti do tří měsíců ode dne splatnosti, má se za to, že se odstoupilo od smlouvy«, není jen právní domněnkou, nýbrž jde o lhůtu propadnou, jejíž marným uplynutím samočinně, ale také neodvratně nastává zrušení pojišťovací smlouvy.

Tato lhůta počíná dnem, jímž se pojistník octl v prodlení s placením premie, a, mohla-li premie býti zapravena ve splátkách, jakmile se octl v prodlení s některou splátkou.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, Rv I 1288/31.)

Žalovaný pojistil se u žalující pojišťovny proti povinnému ručení za roční premii 3595 Kč. První premie byla splatná dne 13. července 1930 tak, že dne 13. července 1930 mělo býti zapraveno 1.000 Kč, zbytek

pak do tří měsíců. Všeobecné pojišťovací podmínky stanovily v čl. 10 čís. 3, že, nepřivede-li se nárok na premii k platnosti do tří měsíců ode dne splatnosti, má se za to, že se odstoupilo od smlouvy. Žalovaný první premii nezaplatil, pročež žalobou, zadanou dne 28. října 1930, domáhala se pojišťovna na žalovaném zaplacení premie 3595 Kč. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Pokud dovolání poukazuje k tomu, že žalovaný, pokud nebyl v prodlení s druhou splátkou, nemohl míti za to, že žalobkyně odstoupila od smlouvy, přezírá, že ustanovení čl. 10 čís. 3 všeobecných pojišťovacích podmínek, »že, nepřivede-li se nárok na premii u soudu k platnosti do tří měsíců ode dne splatnosti, má se za to, že se odstoupilo od smlouvy«, není jen právní domněnkou, nýbrž že jde o lhůtu propadnou, jejíž marným uplynutím samočinně, ale také neodvratně nastává zrušení pojišťovací smlouvy (srovnej rozh. nejv. soudu, uveřejněná ve sb. n. s. pod čís. 6289, 8276, 8766 a j.).

Jde o první premii, která částkou 1.000 Kč byla splatná ihned, t. j. dne 13. července 1930, a zbytkem do tří měsíců. Stanoví-li čl. 10 čís. 3 všeobecných pojišťovacích podmínek, jednající o první premii, že se má za to, že se odstoupilo od smlouvy, nepřivede-li se nárok na premii do tří měsíců ode dne dospělosti u soudu k platnosti, počíná tato lhůta dnem, jímž se pojistník octl v prodlení s placením premie, tedy v případě, že premie mohla býti zapravena ve splátkách, jakmile se octl v prodlení s některou splátkou. Nastalo tudíž prodlení s placením první premie u žalovaného již dnem 13. července 1930, třebaže tohoto dne nebyla ještě splatná celá premie, a, ana žalobkyně do tří měsíců od tohoto dne nepodala žalobu o zaplacení dospělé již splátky, odstoupila podle čl. 10 čís. 3 všeobecných pojišťovacích podmínek od smlouvy, jak správně uznal i odvolací soud. Že v době, kdy žalovaný prodléval s placením první splátky, nebyl v prodlení se zaplacením druhé splátky, jest pro posouzení věci bez významu, ana povolením splátek nebyla odsunuta dospělost první splátky až ke splatnosti zbytku premie.

Čís. 12195.

Pro budoucí pohledávky, k nimž jest počítati i pohledávky z otevřeného úvěru, lze zřídi ti zástavní právo k movitým věcem.

Pouhá abstraktní možnost budoucích pohledávek nestačí, nýbrž jest třeba, by byly aspoň označeny osoby, mezi nimiž, a právní důvod, z něhož má pohledávka vzejíti.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, Rv I 1481/31.)

Žalovaná vedla proti firmě L. exekuci, při níž byly zabaveny movitosti. Žalobkyně domáhala se proti žalované přednostního zástavního práva k zabaveným movitostem, tvrdíc, že smlouvou před vznikem zá-